

OKTOOBER – AEG MÄRGATA JA HOOLIDA

Veeriku koolipere tuli helkurkõnnil kokku

20. oktoobril toimus Veeriku kooli traditsiooniline helkurkõnd, kus osales ligi 300 koolipere liiget: õpilased, lapsevanemad, õpetajad ja sõbrad. Üheskoos nauditi sügisõhtut ning juhiti tähelepanu ohutule liiklemisele ja helkuri kandmise tähtsusele. Kõnnil osales ka Tartu politsei.

Kõnni sõnum oli lihtne ja oluline: kanna helkurit, ole nähtav ja liikle turvaliselt. Ühine jalutuskäik tuletas meelde, kui tore on koos aega veeta ning kui ühteheidev on Veeriku koolipere.

Suur aitäh kõigile osalejatele ja toetajatele: Eesti Rahva Muuseumile, Eesti Spordi- ja Olümpiamuuseumile, Tartu Ülikooli loodusmuuseumile, GRÜNE FEEle ja Henkelile. Aitäh, et aitasite muuta õhtu eriliseks!

Helkurkõnni grupipilt. Foto: Arlette Arendi.

Natalia Zinakova. Foto: erakogu.

Uued inimesed meie koolis - Veronica Babich, abiõpetaja

1. Kust Te pärit olete?

Olen pärit Tallinnast.

2. Mis koolides Te õppinud olete?

Olen õppinud kolmes koolis: Tallinna Mahtra Põhikoolis, Tallinna Laagna Gümnaasiumis ja Tallinna Vanalinna Täiskasvanute Koolis.

3. Miks otsustasite saada õpetajaks?

Õpetajaks tahtsin saada juba ammu, tegelikult juba lapsepõlvest saadik. Kui aitasin oma nooremat venda õppimisega, kujutasin ette, et istun oma hubases ja isiklikus kabinetis 😊. Mulle meeldib kooli atmosfäär ning mulle meeldib ka õppida ja õpetada. Samuti meeldib mulle näha, kuidas lapsed kasvavad, õpivad midagi uut ja omandavad kasulikke oskusi. Lapsed on ju meie maailma tulevik ning õpetajad aitavad neil areneda, leida oma tee ja avastada oma võimeid.

Veronica Babich. Foto: erakogu.

4. Mida Te arvate Tartu Veeriku Koolist?

Mulle meeldib meie kool, suurepärase kollektiiv ja lõbusad lapsed. :)

5. Mis teeb Teie tööpäeva heaks?

Minu tööpäeva teevad heaks tunnid, mis algavad alles kell üheksa hommikul 😊😴, tassike kohvi, laste naeratused, vestlused kolleegidega, maitsev toit sööklas ja pikk õuevahetund.

6. Millega meeldib Teile vabal ajal tegeleda?

Vabal ajal käin jõusaalis, vaatan erinevaid seriaale, filme, multikaid või animeid ning loen raamatuid. Mulle väga meeldib ka üksi meie ilusas linnas jalutamas käia.

7. Mis on Teie lemmiktoit sööklas?

Mulle meeldib, kui meile pakutakse kala, sest ma armastan väga mereande.

Huvitav fakt: tegelesin peaaegu kümme aastat skautlusega ja kuulusin Eesti suurimasse skaudilipkonda. Lisaks elasin pool aastat Belgias, kus rääkisin prantsuse keelt. :)

Uued inimesed meie koolis - Nora Liis Kavand, hispaania keel

1. Kust Te pärit olete?

Ma olen sündinud Tartus, kuid esimesed eluaastad elasin Tallinnas, siis paar aastat Hollandis ja nüüd viimased 12 aastat Tartus.

2. Mis koolides Te õppinud olete?

Tallinnas õppisin Kalamaja Põhikoolis ja Hollandis rahvusvahelises HSV põhikoolis. Tartusse jõudsin 4. klassis ja sealt edasi õppisin siin Veeriku koolis. Pärast Veeriku kooli läksin Tartu Treffneri Gümnaasiumi reaainete (matemaatika ja füüsika) suunale ning nüüd õpin neljandat aastat Tartu Ülikoolis bioloogiat ja elustiku kaitset. Vahepeal käisin pooleks aastaks õpirändel Hispaanias, kus sain õppida Baskimaa Ülikoolis.

Nora Liis Kavand. Foto: erakogu.

3. Miks otsustasite saada õpetajaks?

Mul on suur armastus hispaania keele vastu ja seetõttu olin väga elevil võimalusest jagada teistega teadmisi, mida olin kogunud keele toimimise ja kultuuri kohta. Õpetajaameti juures meeldib mulle selle mitmekesisus, loovus, olulisus ja seotus inimestega. Mulle meeldib, et see sunnib mind veelgi enam süvenema hispaania keele eripäradesse ning looma seoseid teiste õppeainetega. Tore on õpilasi tundma õppida ja leida viise, kuidas neid edasi aidata.

4. Mida Te arvate Tartu Veeriku Koolist?

Veeriku kool meeldib mulle väga. Siinsed õpetajad ja koolipere on supertoredad ja toetavad ning praegune koolimaja tundub mulle nostalgiline ja kodune.

5. Mis teeb Teie tööpäeva heaks?

Minu tööpäeva teeb heaks see, kui näen, et õpilased on tunnis midagi õppinud.

6. Millega meeldib Teile vabal ajal tegeleda?

Viimasel ajal mul enam nii palju vaba aega pole, aga mulle meeldib sulgpalli mängida, muusikat kuulata ja tantsida, jalutamas või rattaga sõitmas käia, piknikku pidada, sõpradega suhelda ja kokku saada ja nendega koos lauamänge mängida, filme vaadata, üritustel ja huvitavatel seminaridel käia. Mulle meeldib ka pildistada, maalida, kududa ja heegeldada, uusi retsepte proovida küpsetada. Samuti raamatuid lugeda ja hispaania keelt õppida – hispaania keelt hakkasingi ma alguses õppima hobina, ning siimaani meeldib mulle ennast täiendada ja parandada.

7. Mis on Teie lemmiktoit sööklas?

Ma ei tea, kas söökla toitlustaja on nüüdseks vahetunud, sest ma pole veel sööklasse jõudnud. Kui ma ise siin põhikoolis käisin, olid mu lemmikud näiteks pilaff, leivasupp ja pannkoogid.

Huvitav fakt: alustasin hispaania keele õppimist Duolingos. Kuigi tihti tehakse nalja, et Duolingoga õppimine on mõttetu, olen ise leidnud, et põhitõdede õppimiseks on see väga hea, sest õpe põhineb pideval kordamisel. Lõpuks hakkad ise seoseid märkama ja lausestruktuurist aru saama.

Uued inimesed meie koolis – Merle Sasi, matemaatika

Merle Sasi. Foto: erakogu

1. Kust Te pärit olete?

Olen pärit Tõrvandist Tartumaal, kuid mu juured on sügaval Setu- ja Võromaal.

2. Mis koolides Te õppinud olete?

Olen õppinud ja lõpetanud Ülenurme Gümnaasiumi, Tartu II Muusikakooli, Tartu Õpetajate Seminari ja Tartu Ülikooli. Vahepeal õppisin pisut Tallinna Ülikoolis ning nüüd õpin Tartu Ülikoolis haridusinnovatsiooni erialal.

3. Miks otsustasite õpetajaks saada?

Õpetajaamet on mul geenides. Gümnaasiumi lõpetades olin veendunud, et lähen õppima ükskõik mida – peaasi, et see poleks õpetajaamet. Nüüdseks olen koolis veetnud 12 + 4 aastat õppides ning 26 aastat õpetades ja juhtides.

4. Mida Te arvate Tartu Veeriku Koolist?

Nii lühikese aja jooksul, sest olen siin töötanud vähem kui kuu, on arvamust keeruline kujundada. Juhtkond ja teised õpetajad on mind lahkelt ja sõbralikult vastu võtnud. Ühtegi pahurat ega kurja õpetajat pole ma veel kohanud. Õpilased on igal pool samasugused. Siiski on 5. klass, kellele matemaatikat õpetan, vaieldamatult mu lemmik.

5. Mis teeb Teie tööpäeva heaks?

Õpetajatöö on põnev ja vaheldusrikas. Ükski päev ega tund pole samasugune ning tunni alguses ei tea kunagi, kuhu tunni lõpuks välja jõuad. Õpetajatöö on loominguline ja seotud inimestega – kõik see, mida armastan.

6. Millega meeldib Teile vabal ajal tegeleda?

Vaba aeg on väga väärtuslik, aga seda pole just palju. Selle vähesa aja veedan kas pere või sõpradega või omaette. Perega mängime lauamänge ja käime matkamas. Sõpradega käin teatris, külas või looduses. Omaette loen, heegeldan või koon.

7. Mis on Teie lemmiktoit sööklas?

Tunnistan ausalt, et ma pole veel Veeriku kooli sööklasse jõudnud. Üldiselt ma söögiga ei pirtsuta: kui süüa saab, tuleb süüa. Vahel lihtsalt ei mahu söögipaus päevakavva. Kui aga rääkida lemmiktoidust, siis on kaneelisaiaid minu vaieldamatud lemmikud.

Huvitav fakt: lisaks Eesti koolidele olen töötanud Poolas Szczecin International Schoolis vabatahtliku inglise keele õpetajana. Aitasin eri rahvusest algklasside õpilastel inglise keeles lugema õppida. Kui reisin väljapoole Eestit, leian alati võimaluse külastada ka mõnd haridusasutust, näiteks kooli või lasteaeda. Põnev on vaadata, mida mujal tehakse.

Uued inimesed meie koolis - Andi Poolak, tehnoloogia

1. Kust Te pärit olete?

Olen pärit Tartust, aga olen elanud ka neli aastat Tallinnas ja pool aastat Austrias Linzis.

2. Mis koolides Te õppinud olete?

Põhikoolis käisin Tartu Raatuse Koolis ja keskkhariduse sain Jaan Poska Gümnaasiumist. Pärast ajateenistust õppisin tegevteenistuse kõrvalt Vana-Vigala Tehnika- ja Teeninduskoolis sepa erialal. Pärast tegevteenistust ja sepa eriala omandamist asusin õppima Kõrgemasse Kunstikooli Pallas skulptuuri erialale. Praegu õpin Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemias kunsti- ja tehnoloogiaõpetaja erialal. Olen saanud haridust ka Austrias Linzi Kunstiülikoolis (Kunstuniversität Linz), kus veetsin ühe semestri Erasmus+ õpirändel.

3. Miks otsustasite õpetajaks saada?

Õpetajaks tahtsin saada juba põhikooli- ja gümnaasiumiajal. Esialgu soovisin saada reaalinete õpetajaks, eelkõige matemaatikaõpetajaks ja võib-olla ka füüsikaõpetajaks. Ülikooli ajal lastekunstikoolis tunde andes sain aru, et õpetamiskirg on minus

endiselt olemas, ning otsustasin ka õpetajaks õppima hakata. Mind mõjutasid ilmselt kõige rohkem suurepäraseid matemaatikaõpetajad ja üldine huvi reaalinete vastu. Kunstnikuteele asudes asendus huvi reaalinete vastu käeliste ja loovate tegevustega. Minu jaoks on ainealane huvi olnud oluline motivaator. Kui oskan midagi huvitavat teistele selgeks teha, pean seda kõigepealt ise hästi valdama. Me ei suuda kunagi kogu oma teadmist edasi anda. Uute ja huvitavate asjade avastamine aitab mul neid justkui iseendale õpetada ja paremini õppida.

4. Mida Te arvate Tartu Veeriku Koolist?

Põhjapanevaid järeldusi on veel vara teha, sest olen siin töötanud vaid umbes kuu aega. Esmamuljed on meeldivad. Tundub, et õpetajad ja õpilased saavad minuga hästi läbi ning igal hommikul tulen tööle naerulsui.

5. Mis teeb Teie tööpäeva heaks?

Minu tööpäeva teeb heaks see, kui näen õpilasi rõõmsalt koos töötamas. Eriti hea meel on mul siis, kui märkan, et õpilane on oma projektiga edasi jõudnud ja tunneb selle üle ise rõõmu.

6. Millega meeldib Teile vabal ajal tegeleda?

Vabal ajal olen hakanud taas veidi malet mängima ning püüan leida aega oma hobide, kunsti ja õmblemise jaoks. Õmblusprojektide puhul painavad mind suured kangajääkide hunnikud, millest võiks õmmelda ühe või kaks suurt lapitekki. Samuti tunnen puudust mõnest uuest püksipaarist. Mõtlen aktiivselt protsendikunsti konkursile ja teistele skulptuursetele ideedele, mis on juba tükk aega minu sees küpsenud ja nõuavad vägisi teostamist.

7. Mis on Teie lemmiktoit sööklas?

Olen Veeriku kooli sööklas täpselt ühe korra söömas käinud, aga see üks kord oli toit täitsa hea.

Huvitav fakt: minu Pallase lõputööna valminud teos „Kui ma liigun, on kõik hästi“ on nelja meetri kõrgune sammad, mis asub Ropkas Sadamaraudtee pargis. Teos on valmistatud metallist, värvitud plekist ja roostevabast terasest.

Andi Poolak. Foto: Ander Iva.

Uued inimesed meie koolis - Lisethe Lanno, sotsiaalpedagoog

1. Kust Te pärit olete?

Olen pärit ühest väikesest külast Põlvamaal.

2. Mis koolides Te õppinud olete?

Esimesed üheksa aastat õppisin Tilsa Põhikoolis. Seejärel läksin Lähte Ühisgümnaasiumisse. Edasi viis tee mind Tartu Tervishoiu Kõrgkooli ning pärast seda Tartu Ülikooli Pärnu Kolledžisse.

3. Miks otsustasite valida sotsiaalpedagoogi eriala?

Mulle on alati sobinud töö inimestega. Sotsiaalpedagoogina saan õpilasi toetada, neid kuulata ja suunata. Lisaks meeldib mulle, et kunagi ei tea, milliseks tööpäev kujuneb.

4. Mida Te arvate Tartu Veeriku Koolist?

Ma alles õpin siinseid inimesi ja koolielu tundma. Esmamulje on väga hea: mind on sõbralikult vastu võetud ja mulle meeldib siinne õhkkond.

5. Mis teeb Teie tööpäeva heaks?

Kõige parem on tunne, kui saan kedagi päriselt aidata või talle toeks olla.

6. Millega meeldib Teile vabal ajal tegeleda?

Viimastel aastatel pole mul olnud kuigi palju vaba aega. Olen käinud täiskohaga tööl, teinud lisatööd ja käinud koolis. Nüüd, kui kool on läbi, sooviksin leida rohkem aega iseendale ning käia sagedamini trennis ja looduses.

7. Mis on Teie lemmiktoit sööklas?

Sellele küsimusele ma veel vastata ei oska, sest pole siiani kordagi sööklasse jõudnud. Seega on mu lemmiktoit praegu veel avastamata.

Huvitav fakt: mul on kohutavalt halb suunataju. Kui näed mind koolimajas juba kolmandat korda samast kohast mööda kõndimas, siis ilmselt otsin ikka veel õiget klassiruumi ... või olen vahepeal juba unustanud, kuhu üldse minema pidin.

Intervjuu saurustega ehk 30. aastat Tartu Veeriku Koolis.

Õpilasesinduse liikmed Ronja Gurba ja Loreth Korbits (7.c klass) intervjuueerisid õpetajaid Riina Karpovit ja Priit Pensat, kellel täitus sel aastal 30 aastat Tartu Veeriku Koolis töötamisest.

1 Mida mäletate oma esimesest tööaastast Veerikul?

Priit: Asusin Tartu Veeriku Kooli tööle 1996. aastal ja andsin inglise keele tunde noorematele õpilastele. Mängisime üsna palju ja meil olid lõbusad tunnid. Klassides polnud arvuteid ega e-päevikuid. Seetõttu tuli alati paberpäevik tundi kaasa võtta, et sinna puudujad ja hinded kirja panna. Päevikuid hoiti õpetajate toas, kus praegu asub Astra Volkovi muusikaklass.

Riina: Esmalt meenub mulle, kuidas ma Veeriku kooli tööle sattusin. Olin suve algul lõpetanud Tartu Õpetajate Seminari ega otsinud veel aktiivselt tööd. Kaalusin edasisi õpinguid Räpina Aianduskoolis. Augusti lõpus müüsin turul koduaia kartuleid, kui ühel hetkel tuli minu juurde Veeriku Kooli sekretäri Margareta Sammi tütar, kes oli mu lapsepõlvesõbranna. Ta küsis, kas ma tahaksin Veeriku kooli tööle minna. Juba järgmisel päeval seadsin sammud kooli direktori juurde. Meie jutt kestis kümme minutit ja seejärel öeldi, et õhtul toimub lastevanemate koosolek. Mäletan, et pidin koosoleku üksi läbi viima. Tundsime end nagu eksamil – sees keeras ja süda oli hirmust paha, aga sain hakkama ning nii algaski minu teekond Veeriku koolis. Veeriku kooli kõige tähtsam inimene oli koristaja Nelli. Tema käis ja kamandas. Ühel koolipäeva hommikul tuli direktor minu juurde ja ütles, et koristaja pole minuga rahul. Nimelt olin jätnud klassiruumi aknad lahti, aga see polnud lubatud.

2 Mis on Veerikul töötatud aja jooksul muutunud?

Priit: Tehnoloogia arenguga on muutunud ka tundide läbiviimine. Vanasti otsisid maja pealt kriiti taga, nüüd otsid oma kaustadest õigeid faile. Mõnikümmend aastat tagasi oli videoprojektor vaid ühes klassis – füüsikaklassis. Nüüd pole mõeldav, et klassis puuduks esitlusvahend. Minu jaoks oli suureks tõukeks koroonapandeemia. Pärast seda pole ma enam ühtegi suuremat tööd paberkandjal läbi viinud.

Samuti on suurem osa suhtlusest muutunud digitaalseks. Vanasti pidid õpetajad, eriti klassijuhatajad, vanematega rohkem telefoni teel suhtlema ning sageli käidi ka õpilastel kodus. Õppemahud on muutunud. Õpilastele õpetatava materjali hulk on kõvasti vähenenud. Ja loomulikult on juustesse halli juurde tulnud. 😊

Riina: Aja jooksul on Veeriku kool väga palju muutunud, kuid nii mõnedki asjad on jäänud samaks. Esiteks oli lapsi poole vähem. Klassis olid ainult tahvel ja kriit. Kui tahtsid ruumi kaunistada, maalisid või joonistasid selle ise. Õpetaja pidi vanemate käest raha koguma ja klassiruumi värvima. Klassis polnud ühtegi digivahendit ega ekraani. Lapsed mängisid vahetunnis kulli, kummikeksu või pallikooli. Tunnid olid kindlasti igavamad ning palju vähem õpiti mängides ja liikudes. Rühmatöid polnud kombeks teha. Lapsed said hindeid alates esimesest klassist ning kõige tähtsamad dokumendid olid klassipäevik ja puudujate päevik. Kõik hinded, märkused ja kiitused kirjutatakse lastele õpilaspäevikusse. Nüüd teen seda paari klikiga Stuudiumis.

Sööklaga seoses meenub mulle, et seal oli vahesein ja selle taga hästi armas diivanitega sisustatud kohvik. Seal müüdi sooje saiakesi ja koogikesi.

3 Mis on teid Veerikul kinni hoidnud?

Priit: Üha rohkem saan ma aru, et see miski on olnud õpilased.

Riina: Veeriku kool on mulle südamelähedane, nagu ka mu pere ja kodu. Mind hoiavad siin minu armastatud töö, õpilased ja inimesed, kellega koos töötan.

4. Mis on kõige põnevam asi, mis on teiega koolis juhtunud?

Priit: Ma arvan, et laiemalt vaadates on kõige põnevam asi see, et saan näha praeguste ja endiste õpilaste arengut. Kui ma näen, mida meie õpilased edasi teevad ning mida saavutavad, siis see ongi väga põnev. Huvitav ja põnev kogemus on ka see, kui saad õpetada oma endiste õpilaste lapsi. 😊

Riina: Põnevust jagub siin igasse päeva. Meenub üks seik minu esimesest tööaastast, kui läksin klassiga Taevaskoja matkarajale. Lugesin lapsed üle ja asusime teele. Jõudsimme kenasti raja algusesse, kus avastasin, et üks poiss on puudu. See oli suur ehmatus. Keegi lastest polnud märganud, et ta kadunud oli. Otsisime ja hõikasime, aga poisist polnud kippu ega kõppu. Asusin uuesti otsima. Kui olin peaaegu raja algusesse jõudnud, märkasin tee kõrval kahtlast aukku. Seal ta vaeseke kükitas. Ta ise polnud sugugi nii ehmunud kui mina.

Praeguse 8.a klassiga meenub kanuuparvematk, kus üht tüdrukut ründas jõel mingi putukas, tõenäoliselt suur parm. Kuulsin ainult valju kisa ja seejärel tugevat plärtsatust. Tüdruk arvas, et saab sellele elukale aeruga pihta, aga kahjuks lendas aer talle järele vette. Õnneks oli meiega kaasas robotikaõpetaja Koit, kes hüppas vette, ujus aerule järele ja päästis olukorra. Jõudsimme siiski õnnelikult kaldale.

Veel võiks meenutada paljusid seiku: päeviku vahelt välja hüpanud kummimadu; klassi ilmunud hiirt, kelle peale lapsed karjudes laudadele ronisid; ning klassiruumi hingemattevat haisu, mis tekkis sellest, et keegi tahtis mulle pühademuna tuua, kuid unustas selle kuuks ajaks kehalise kasvatuse riiete kotti.

5. Millisena soovite Veeriku kooli tulevikku näha?

Priit : Õppevahendid ja metoodika muutuvad aja jooksul. Praeguse kiire tehnoloogilise arengu juures on keeruline isegi lähitulevikku ette ennustada ja öelda, milliseks õppimine kujuneb. Küll aga soovin, et meie koolis säiliks sõbralik ja kokkuhoidev kogukond ning et vahel saaks ka nalja.

Riina: Näen Veeriku kooli tulevikku uues ja ilusas majas, kuhu iga laps tahab tulla ja kust ta lahkub tundes, et temast hoolitakse.

Õpetajad Priit Pensa ja Riina Karpov. Foto: Ronja Gurba.

5. oktoobril tähistasime õpetajate päeva

Õpetajate päeval said 9. klassi õpilased võimaluse kehastuda õpetajateks ning õpetajad osalesid õpilaste korraldatud tundides.

Meie kooli vilistlane Mirjam Kittus viis läbi visiooniplakati valmistamise töötoa. 7.c klassi õpilased Ronja Gurba, Loreth Korbits ja Lisanna Teppo panid õpetajate teadmised proovile enda koostatud eksamiga. Nii mõnigi õpetaja jäi spikerdamisega vahele.

Aitäh meie vilistlasele Mirjam Kittusele ning 7.c klassi õpilastele Ronja Gurbale, Loreth Korbitsile ja Lisanna Teppole!

Fotod õpetajate päevast. Fotod: Arlette Arendi

Erasmus+ tõi Veeriku Kooli külalised Leedust

Veeriku Kool võõrustas Erasmus+ projekti raames õpetajaid Leedu Bukiškio Põhikoolist. Külaskäigu eesmärk oli tutvuda sellega, kuidas meie koolis rakendatakse kaasava hariduse põhimõtteid ja toetatakse erinevaid õppijaid.

Leedu õpetajad külastasid nelja päeva jooksul mitut ainetundi, tutvusid meie õpetamispraktikatega ning jagasid kogemusi kooli õpetajate ja tugispetsialistidega. Kohtumistel arutati, kuidas õppijaid paremini toetada ja milliseid häid praktikaid võiks koolides rakendada.

Meie kooli 7.c klassi õpilased Ronja Gurba ja Loreth Korbits ning 9.a klassi õpilane Lauri Lipp korraldasid külalistele koolituuri ja tutvustasid neile meie koolimaja.

Rahvusvahelised kohtumised annavad võimaluse üksteiselt õppida, jagada toimivaid lahendusi ja leida uusi viise iga õppija toetamiseks. Täname Leedu kolleege toredate kohtumiste ja sisukate arutelude eest!

Külalised Leedust koos meie õpetajatega. Foto: Arlette Arendi

Peakokad koolis: maitsev ja õpetlik päev

Tartu Veeriku Kooli 9.b ja 8.c klasside tüdrukud osalesid programmis „Peakokad koolis“. Neile tuli külla Eesti Rahva Muuseumi peakokk Henari Nõu, kellega koos valmistati maitsevaid roogasid.

Õpilased said tutvuda peakoka tööga, õppida uusi kokandusnippe ja panna oma oskused köögis proovile. Menüüsse kuulusid mulgipuder, krõbedad kalapalad ja magustoiduks sõrnikud.

Programmi „Peakokad koolis“ eesmärk on tutvustada noortele kokandusmaailma praktilise tegevuse kaudu, jagada teadmisi toiduvalmistamisest ning äratada huvi toidu ja toidukultuuri vastu.

Suur aitäh peakokk Henari Nõule põneva, õpetliku ja maitseva päeva eest!

Kokandustund. Fotod: Kristi Põdersalu.

EHÜLi tudengid rääkisid suuhügieenist

Veeriku Kooli külastasid Eesti Hambaarstiüliõpilaste Liidu (EHÜL) esindajad, kes pidasid Suukooli loengu. Õpilased said korrata suuhügieeni kohta juba õpitut ning õppida uusi nippe, kuidas oma hammaste eest veelgi paremini hoolitseda.

Loengu lõpus said õpilased küsimusi esitada. Tudengid vastasid küsimustele ja jagasid kingitusi.

Suukooli loeng. Fotod: Mari Timmi

Oktoober on vaimse tervise kuu

Vaimse tervise nädalal pöörati tähelepanu kiusuennetusele ja heaolule

Oktoober on vaimse tervise kuu ning meie koolis pöörati sel ajal erilist tähelepanu vaimsele heaolule ja turvalise koolikeskkonna hoidmisele. Õpilastele ja õpetajatele pakuti mitmesuguseid võimalusi õppida, liikuda, kogemusi jagada ja üksteist toetada. Vaimse tervise nädala fookuses olid kiusuennetus, teadlikkuse suurendamine ning turvalise kooliruumi hoidmine ja väärtustamine.

ooli külastasid Tartu linna noorte heaolu spetsialistid Aveli Ots ja Udo Reinsalu. Kohtumisel õpetajate ja tugispetsialistidega tutvustati noortegarantii tugisüsteemi. Räägiti riskiteguritest, mis võivad suurendada noore sattumist NEET-staatusesse ehk olukorda, kus ta ei õpi, tööta ega osale koolitusel. Samuti arutati, kuidas spetsialistid noorteni jõuavad ja neid toetavad.

Aitäh Avelile ja Udole teadmiste ja kogemuste jagamise eest ning tugimeeskonna juhile Marisele kohtumise korraldamise eest!

Õpetajate vestlusring. Foto: erakogu

Õpetajate kovichoonikohtumine. Foto: Evald Sepp

Ka õpetajad said kovichoonikohtumisel ühiselt mõtteid vahetada. Kord kuus toimuvatel kohtumistel jagavad nad töökogemusi, arutavad keerulisi juhtumeid ning jagavad ideid ja otsivad lahendusi töö, vaimse tervise ja isikliku arengu teemadel.

Vaimse tervise nädalal keskenduti kiusamise märkamisele ja ennetamisele ning sellele, kuidas keerulistes olukordades õpilasi ja kolleege toetada. Sellised vestlused aitavad üksteiselt õppida ja leida uusi vaatenurki.

Nädala jooksul pakuti tegevusi kogu kooliperele. Hommikuti juhendas Liikuma Kutsuva Kooli eestvedaja ja liikumisõpetaja Evaliis Seiler jooga- ja sirutusharjutusi. Pikas vahetunnis juhendas liikumisõpetaja Gert Voomets kolleegidele palliharjutusi. Kooliõde Maive andis õpilastele võimaluse elustamist harjutada.

Kogu koolipere sai lahendada kiusuteemalist sõnarägaistikku ja osaleda vaimse tervise bingomängus. II–III kooliastme õpilastele toimusid külalistunnid „Märka ja hooli“. TORE õpilased korraldasid 5.–9. klassidele aaretejahi.

Joogahommik. Foto: erakogu

Foto: Marin Järvpõld.

Selle õppeaasta vaimse tervise nädalal keskenduti kiusuennetusele, kiusamisest teadlikkuse suurendamisele ning turvalise koolikeskkonna hoidmisele ja väärtustamisele. Kiusamisest teadaandmine ei ole pealekaebamine, vaid oluline samm turvalisema keskkonna loomisel. Murega ei pea üksi jääma: esmalt võib pöörduda klassijuhataja poole, tuge saab küsida ka kooli tugispetsialistidelt.

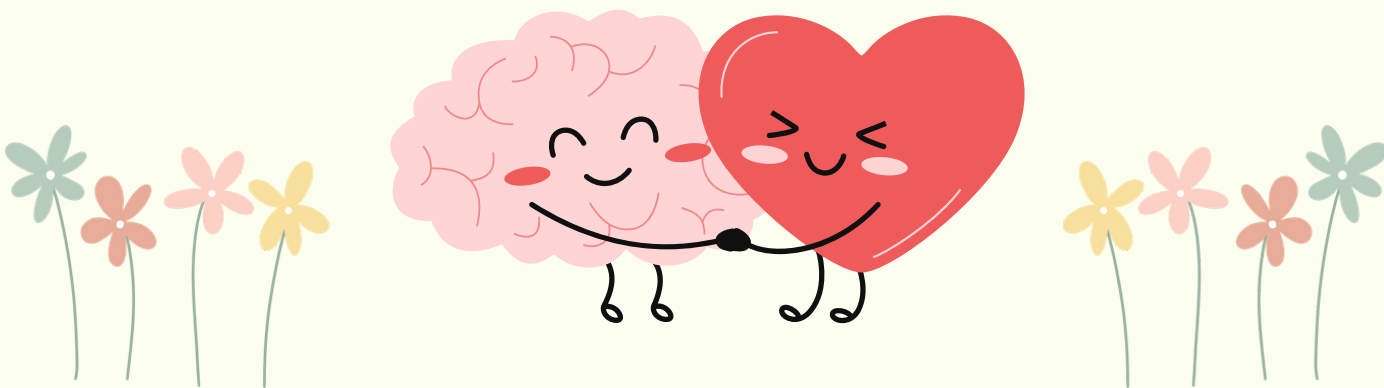
Sama tähtis on märgata iga päev seda, mis koolis rõõmu teeb, ning jagada seda teistega. Hooliv ja toetav koolikeskkond algab meist kõigist.

Tugimeeskonna soovitusel vaheajaks, kuidas oma vaimset tervist hoida:

- Ole füüsiliselt aktiivne, maga piisavalt ja toitu tervislikult. Selle mõju on suurem, kui arvame! (Johanna Vau)
- aimesse tervise toetamine algab sageli väikestest sammudest ja sellest, et leiad iga päev vähemalt ühe väikese rõõmu. Kõike ei pea korraga muutma. Hea on enda jaoks läbi mõelda lihtne igapäevane vaimse heaolu plaan:
 - piisav uni;
 - igapäevane liikumine värskes õhus (kui rohkem ei jaksa, siis ka 10–15 minutit on oluline);
 - erinevad lõõgastumise viisid (sport, muusika, hobid jms);
 - rääkimine kellegagi, keda usaldad;
 - enda vastu lahke olemine;
 - nutiseadmete kasutuse piiramine;
 - vähemalt ühe väikese rõõmu leidmine igas päevas;

Küsi vajaduse korral abi, sest ka see on tugevuse märk. ❤️ (Maris Vilms)

- Murra rutiini: tee midagi uut, hoia pea värske ja meel terav. Vali jalutamiseks uus tee, käi sõpradega uuel mänguväljakul, vaata kinos uut filmi või proovi trennis uut harjutust. (Robin Aleks Kavald)
- Võta ÜKS päev ENDALE. Tee kõik kohustused varem ära või lükka need edasi ning tegele ainult sellega, mis SULLE rõõmu pakub. (Sirje Pormeister)

Tunnustamine

Mälumängu “Mis uudist?” I voor on edukalt peetud!

Esimeses voorus pani oma teadmised proovile lausa 37 võistkonda!

Parimad võistkonnad kategooriate kaupa:

- 6.b klass: Kurgid purgis
- 9.b klass: Fortnite
- Koolitöötajad: Tiitlikaitsjad

Suur aitäh kõigile osalejatele!

Järgmine voor toimub juba 5. novembril – seega hoiu uudistel silm peal ja valmistu uueks mõõduvõtuks!

Mälumängu I voor. Foto: Jane Pääsukene.

Üle-eestilise keemia lahtistel võistlustel 9. klasside seas saavutas Kert Kristjan Kiss 9.c klassist 8. koha. Teda juhendas õpetaja Kairit Rebane.

JA Eesti korraldas üleriigilise majandusteemalise e-viktoriini, millest võtsid osa ka meie õpilased:

- 9.b klass: Anni Isak, Marten Laanemaa, Eha Mari Maasik, Pille Savisaar ja Markus Tiitso
- 9.c klass: Hanna-Loore Bek ja Ronja Reimand
- 9.d klass: Marie-Heliise Jalukse, Kert Kristjan Kiss, Liisa Koka, Grete Kruus ja Kristo Taaniel Rämmer

Õpilasi juhendas õpetaja Jane Pääsukene.

Täname näiteringi vahvate aktuste eest!

Kooliaasta alguse aktust juhtisid vahvalt näiteringi õpilased **Mirta** ja **Miriam Kukk**. Kuigi aktusest on juba mõnda aega möödas, soovime neid selle eest tänada.

Kooli sünnipäeva aktustel esinesid I kooliastme õpilastele noorem trupp ning aktust juhtis **Susanna Planken** (2.a klass).

II ja III kooliastme õpilastele esines vanem trupp ning aktust juhtis **Gaily Laul** (6.c klass).

Näiteringi nooremat ja vanemat truppi juhendab **õpetaja Kristel Kruuse**.

Suur aitäh kõigile näiteringi õpilastele ja juhendajatele toredate aktuste eest!

Näiteringi noorem trupp. Foto: Kristel Kruuse.

Näiteringi vanem trupp. Foto: Kristel Kruuse.